

Z Michala je v jedenácti automobilový závodník

Michal Žáček zatím končí na automobilových závodech mezi posledními, ale i to je velký úspěch. Má nejstarší auto s nejnižším výkonem a půjde teprve do šesté třídy.

HELENA VACULOVÁ

Křenovice – Jedenáctiletí kluci umí často na kole i veletoleč, ale že by bravurně zvládali automobil, to se hned tak nevidí. Michal Žáček z Křenovic k tomu dostal příležitost paradoxně tím, že otce pořádně rozčilil.

Když mu bylo devět, vzal syna do Brna na autodrom a celou dobu musel poslouchat jeho připomínky k jezdcům. „Proč tady nepřidáš, ten měl líp vyjet zatáčku...“ A když s tím kibicováním nepřestal ani cestou domů, to už otce fakt naštal. Zajel na polní cestu a posadil kluka za volant. „Tak jed', když jsi tak chytřej',“ poručil Michalovi.

„Chtěl jsem ho vytrestat a ukázat mu, že řízení není tak jednoduché, jak si myslí,“ vzpomíná na jeho první jízdu Michalův otec Přemysl Žáček. Dopadlo to ale jinak, než si myslel. Rozjel se sice až napodruhé nebo napotřetí, ale už po chvíli bylo jasné, že klukovi to jde. „Pak se pochopitelně dožadoval repete a brzy mu to šlo tak dobře, až se nakonec dostal i na závody.“

Pro kluky za volantem se nic nepořádá a tak Michal už od počátku své závodní

Michal a jeho závodní vůz.

Foto: Helena Vaculová

kariéru jezdí s dospělými. Ale jen tam, kde pro tak mladého závodníka mají pořadatelé pochopení.

První závod jel v deseti na Mohyle míru a od té doby si už vyzkoušel i ECCE HOMO a další okruhy. Starší závodníci ho berou různě. Někteří podle otce uznávají, že má talent, jiní se přece jen trochu bojí, že je s nimi na trati teprve kluk.

Lásku pro „koně“ pod kapotou mají v genech

Volant láká asi všechny kluky, u Michala je to možná silnější i proto, že v jeho rodině neměli auto jen jako běžný dopravní prostředek, který stojí v garáži, a když je potřeba, tak se s ním vyjede.

„Můj děda měl autoškolu, otec jezdil na motorce a já mám rád veterány. Když jsem kvůli zdravotním

problémům musel do invalidního důchodu, koupil jsem si staříčkou Felicii. Strýc míval otevřené auto a jízda s nebem nad hlavou, mne moc lákala. Automobil jsem však z té hromady šrotu musel nejprve poskládat,“ líčí kořeny Michalovy vášně pro auta jeho otec.

Navíc v automobilovém prostředí vyrůstal už od mimina, na první závody ho rodiče vzali, když mu byly teprve čtyři měsíce. „To jsme poprvé jeli Mistrovství České republiky orientačních soutěží historických vozidel a já jsem ho po cestě ještě kojila,“ vzpomíná Michalova maminka Věra.

Žáčkovi byli šikovní a tyto závody vyhráli dokonce tři roky po sobě. „Když už jsem dal auto dohromady, chtěl jsem, aby jezdilo,“ vysvětluje Přemysl Žáček, proč veterána vytáhli na mistrovství.

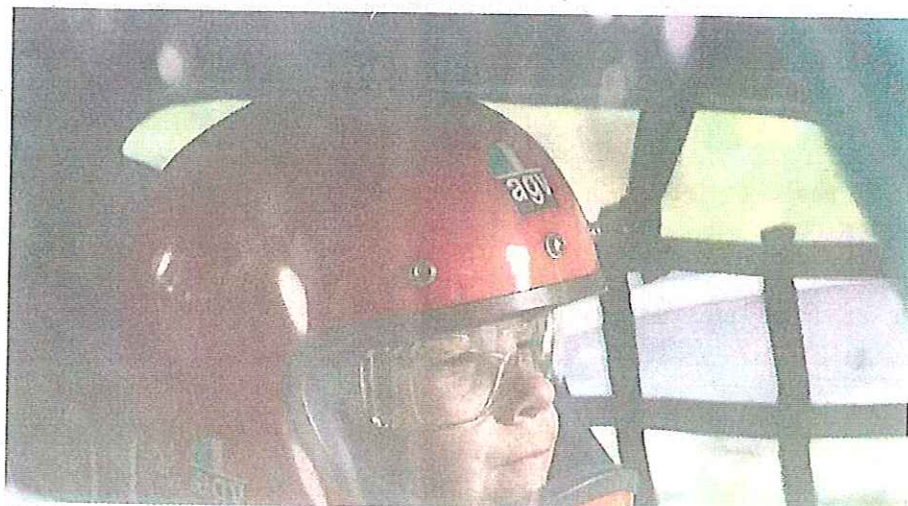
Michalův závodní automobil je už také pomalu muzeální kousek, Octavie z roku 1960.

Snad si kluka někdo všimne, doufají rodiče

Michal sice vůbec netouží po Formuli 1, chtěl by jezdit závody do vrchu a hodně ho lákají i drifty, přesto se zdá, že na svůj věk má hodně nebezpečný sport. I jeho maminka přiznává, že když vyjede na dráhu, má tachykardii a třepou se jí ruce.

„Riziko to je, ale když syna pustím na kole do toho provozu, co je teď na silnicích, tak se mi to v automobilu a na uzavřeném okruhu zdá dokonce bezpečnější,“ vysvětluje Přemysl Žáček. A když má Michal takový talent, bylo by podle něj škoda ho dál nerozvíjet. Proto s ním také jezdí na závody a doufá, že někoho z branže zaujme natolik, že mu pro trénink vytvoří lepší podmínky, než si mohou dovolit rodiče. I když Michal závodí s dospělými, do cíle nedojíždí dlouho za posledním jezdcem. Bývá i předposlední nebo třetí od konce. Otec se také chlubí, jak zazářil na krosové trati v Modřicích. „Měl nejvyrovnanější časy a překonal rekord dráhy. Její majitel pak prohlásil, že jedenáctiletý smrad jim tam udělal pořádný vítr,“ říká Přemysl Žáček.

Na druhé straně rodiče Michalových kamarádů to nemají vůbec jednoduché. Kluci loudí, že už za volant chtějí také a v tomto případě se špatně vysvětluje, že Michal může a oni ne.

Michal na závodech v Ořechově.

Foto: Martina Ševčíková